

Pligter, end vor nuværende Lovgivning paa-lægger ham. Men med den Stilling, han nu har, er det ikke en Institution, hvoraf han har Nytte og Fornøielse. Jeg deler ikke den Opfattelse, at det skulde være farligt at give et Menneske i 21 Aars Alderen Lov til at drive borgerlig Næring, thi da man ikke kan forhindre ham i overhovedet at arbejde, og da man heller ikke kan uddrage ham Føden i de Aar, og da man med vor nuværende Lovgivning heller ikke kan forbyde ham at drive Næring, som han kan drive ved egen Hjælp, eller, hvis han er gift, med Hustruens Hjælp — det tror jeg ikke, man er i Stand til at forhindre — saa mener jeg, at de Baand, man her har, ere Baand, som let kunne løses, og Baand, som der er grumme liden Gene ved at løse. Noget betænkeligere kunde det maaste stille sig med Hensyn til Ægtefæls Indgaaelse. Men for det Første behøver man ikke at binde Alderen for Ægtefæls Indgaaelse uden Samtykke og Myndighedsalderen sammen, og dernæst tror jeg, der er Noget i min forrige Betragtning om, at de Forhold, hvor Forældre negte Samtykke til Ægtefæls, ere saa abnorme Forhold, at der ikke kan baseres en almindelig Lovgivning derpaa, og at man ikke kan opretholde den almindelige Lovgivning i saa Henseende af Hensyn til de mulige Misbrug, der derved kunde fremkomme. Thi det vilde, som jeg før nævnte, kunne medføre, at Fuldmyndighedsalder eller Nubilitetsalder ikke maatte indtræde, før den fyldte 50—60 Aars Alder, thi jeg tvivler ikke om, at der vedvarende vilde kunne finde Misligheder Sted endog gjennem alle Aldere. Saa vil jeg gøre en enkelt Bemærkning endnu med Hensyn til Spørgsmaalet om Embedsmændene. Jeg maa fastholde, at jeg ikke tror, det i Virkeligheden faar nogen Betydning. Der kan jo anføres det eneste Exempel, som den ærede Minister nævnte, med Hensyn til Skolelærere paa Landet og, saavidt jeg veed, er det allerede nu saa, at man kan ansætte en Skolelærer, før han bliver 25 Aar. Der er vist en gammel Stridelse om, at Skolelærere kunne ansættes i en Alder af 20 Aar, og at deres Anciennetæt vil være at regne fra den Tid. Naar det allerede er saaledes, vil jo en Forandring i Myndighedsalderen ikke paa dette Punkt afstedkomme omfattende Samfundsomvæltninger. Desuden forekommer det mig, at den høitærede Justitsminister samles med mig i Enighed om, at der er saa rigelig med Folk, at der ikke vil være nogen stor Fare for, at Folk ville blive anstaaet som Embedsmænd, hverken i deres 21de eller i deres 25de Aar. — Jeg skal nu sluttelig gjøre et Par Bemærkninger til det

ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. F. Larsen). Det ærede Medlem sagde for det Første, at allerede nu var Forholdet det, at unge Mennesker kunne faae saa stor Kredit, som de ønske, fordi man altid krediterede dem paa Tro og Love, og det var kun enkelte skabede Aaar, for hvem den nuværende Ordning var til nogen Gene. Dertil er nu for det Første at sige, forekommer det mig, at den nuværende Lovgivning i Grunden indeholder en ret farlig Fristelse for de unge Mennesker til at undrage sig det, som det ærede Medlem kaldte Tro og Love, og dette er meget betænkeligt, naar man sætter Myndighedsalderen saa sent, som vi gjøre her i Landet. Jeg mener, at der er ikke nogen Grund til at opretholde denne Fristelse, og jeg kan ikke se Andet end, at det Lovforslag, som vi have tilladt os at indbringe i Virkeligheden i det Væsentlige vil raade Bod herpaa. Thi hvis dette Lovforslag vedtoges, saa vilde Følgen ganske simpelt blive den, at Folk over 21 Aar ikke kunde paaberaabe sig Umyndighedslovgivningens Virkninger. Jeg tror netop, at det er der, at den offentlige Mening rammer stærkt; den offentlige Mening vil netop gjøre en væsentlig Forstjæl paa, om det er unge Mennesker under en Snes Aar, der have gjort Gjæld, eller om det er Mennesker paa op over 20 Aar. Jeg kan ikke sige Andet, end at Vedtagelsen af dette Lovforslag vil i Virkeligheden i denne Retning raade Bod paa en væsentlig Ulempe ved den bestaaende Umyndighedslovgivning. Dernæst sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, som jo for Næsten stillede sig lidt blidere, om jeg saa maa sige, overfor de unge Mennesker end det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen), at det var meget behageligt at stifte Gjæld i det Dieblit, man sit Pengene, men at det var overordentlig ubehageligt i det Dieblit, man skulde betale tilbage, og det ærede Medlem sagde ligeledes, at det var ikke nogen almindelig Menneskerettighed at kunne stifte Gjæld. Jeg vil dertil sige, at den Argumentation fører jo til, som jeg før sagde, at vi maa have Myndighedsalderen sat op i Halvfjerdsjerne, eller rettere op til den Tid, da der maaste snarere kunde være Grund til at udvide Afdgangen til Umyndiggjørelse, end der kunde være Grund til at opretholde den Myndighedsgrænse, vi have. Thi det gjælder ogsaa for ældre Folk, at det er meget behageligt at faae Pengene, men meget ubehageligt at blive af med dem igjen. Jeg kan derfor vedblivende ikke anerkjende, at der i Virkeligheden derigjennem er ført nogen